

get som Grundlag, at det stiller sig paa den almindelige Valgrets Grund, saa kan vi altid overveje Mulighederne for et Resultat. Saa længe Højre ikke gør dette, er der for os ikke mindste Grund til af Hensyn til de Ønsker, det ærede Medlem fremsatte, at sætte den Enighed, der hersker indenfor det overvejende Flertal i Udvalget og Enigheden med Regeringen, over Styr, thi Hovedsagen er for os den lige og almindelige Valgrets fuldstændige Gennemførelse i vor Forfatning.

Jeg skal slutte med at sige til det ærede Medlem, at hans Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden ikke forekommer mig at være varmere, end hans Partis Kærlighed til Forholdstalsvalgmaaden efter min Mening altid har været. Den har ikke været saa varm, at man har villet bringe noget Offer for dens Gennemførelse. Ofret, der maa bringes, er, at Højre stiller sig paa den lige og almindelige Valgrets Grund. Naar Partiet ikke vil bringe dette Offer, er Kærligheden til Forholdstalsvalgmaaden ikke meget værd; saa længe det holder paa privilegeret Valgret i en eller anden Form, er Højres Paaberaabelse af Retfærdigheden, naar det kræver Forholdstalsvalg, en Frase.

Schovelin: Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) vil jeg sige, at saaledes som Højre opfatter denne Sag, er vi netop det eneste Parti her i Landet, der for Alvor med Hensyn til Folketingsvalg stiller sig paa den lige og almindelige Valgrets Grund; thi der er ingen som helst Mulighed for Gennemførelse af lige og almindelig Valgret uden gennem Forholdstalsvalg! Valgretten kan ikke være lige, og den kan ikke være almindelig, naar man ikke bygger paa Forholdstal, saaledes som det Gang paa Gang er blevet bevist og, maa jeg tilføje, ogsaa er blevet anerkendt af det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte nemlig ved første Behandling udtrykkeligt — med Formandens Tilladelse — skal jeg oplæse nogle faa Linier —: „Jeg vilde finde det heldigt, at man ved Folketingsvalgordningen kom til fuldt lige Valgret, og en Vej dertil ligger i den Tanke, der nu adskillige Gange er fremsat fra forskellige Sider om Valg i Enkeltmandskredse kombineret med Forholdstalsvalg“. Det ærede Medlem har altsaa tydeligvis et aabent Øje for, at lige Valgret ikke kan gennemføres uden ved Hjælp af Forholdstalsvalg, og naar han derfor vedbliver at sige: Vi for vort Vedkommende, Social-

demokraterne, lægger afgørende Vægt paa almindelig Valgrets Gennemførelse, saa siger jeg: Dette er ikke sandt, de lægger ikke nogen Vægt derpaa, thi saa vilde de ikke tillade et System, der, saaledes som det nu viser sig, og som det Gang paa Gang har vist sig, giver et Mindretal Lov til at regere i et Flertals Navn, tillader et Mindretal af Vælgerne, sidst noget over 18 pCt., at skabe sig et Flertal i det danske Folketing; det er ikke og kan aldrig blive lige og almindelig Valgret.

Til den ærede Ordfører (Slebsager) ønsker jeg at sige, at det var en overordentlig aandfuld Indvending, han anførte mod min Statistik: jeg skulde have holdt mig til de afgivne Stemmer. Ja, saa havde jeg ikke behøvet at lave Statistik, thi vi ved meget godt, at de, som ved sidste Valg, da der i de allerfleste Kredse kun stod to Kandidater overfor hinanden, fik Flertallet af de afgivne Stemmer, sidder her. Det ved vi paa Forhaand, derover behøver vi ikke at lave ny Statistik; det var virkelig en fiffig Indvending. Hvad vi skulde se paa, var imidlertid, hvor mange af Kredsens Vælgere de nuværende Folketingsmænd repræsenterer, og det viser sig altsaa altid, at det kun er et Mindretal, til hvem de staar i dette berømte personlige og tætte Forhold. Naar derfor det ærede Medlem betegner min politiske Position saaledes, at jeg sidder over Skyerne, hvor Himlen den er blaa, vil jeg svare, at det i alt Fald er bedre end at tale ins blaue hinein.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) talte om sekundære Ordførere. Ja, det ærede Medlem savner jo politisk Gehør — det er en af hans smaa Svagheder — og kan selvfølgelig derfor aldrig vurdere Betydningen af en Bratsch i Sammenspillet; med hans Tyrkersmag holder han sig til den unison Stortromme, det forstaar jeg saa godt. Men naar det ærede Medlem vil forsøge at forsvare sit Standpunkt her i Tinget og ikke kommer saa godt derfra, saaledes som det nu er paavist, maa vi dog billigvis tilstaa, at der er et andet Sted, hvori maaske han selv, maaske en anden alt Fald ham nærstaaende Partifælle, har forsøgt et Slags Forsvar, nemlig „Social-Demokraten“. Der indrømmes det, at Socialdemokraterne i og for sig ogsaa gerne vil have Forholdstalsvalg, men at de har opgivet dette Ønske — thi „Paris er vel en Messe værd“. Det maa jeg sige, det lyder dog som en Argumentation. Men der kan man se, hvor farlige disse historiske Bon-